

[Arbejdsministeren]

skal meget gerne lade de vurderinger, hr. La-waetz på fremskridtspartiets vegne har frem-sat her i dag, gå videre til ligestillingsrådets medlemmer.

Jeg vil også rette en tak til fru Grethe Fen-ger Møller for den meget, meget positive stil-ling, hun på det konservative folkepartis veg-ne har taget her ved anden behandling. En række af de ting, der ved første behandling kunne rejse tvivl om det konservative folke-partis vilje til at gennemføre en konsekvent ligebehandling på arbejdsmarkedet, er fjernet ved den stillingtagen, man nu har indtaget, og det synes jeg der er grund til at rose det konservative folkeparti for. Det gælder især de to forhold, fru Grethe Fenger Møller trak frem, nemlig spørgsmålet om den kønsneu-trale avertering og beskyttelse af de gravide kvinders stilling på arbejdsmarkedet; jeg er meget glad for den holdning, man har indta-get.

Til gengæld er jeg noget overrasket over, at det konservative folkeparti, som vel i sin folketingsgruppe rummer mere juridisk sag-kundskab både kvantitativt og kvalitativt end andre folketingsgrupper, har ment at kunne stille det ændringsforslag, man har stillet, hvorefter man i proklamationsform helt ube-stemt vil ændre en række bestemmelser i gældende skattelove. Jeg tror, det er hidtil uset i folketingets arbejde, at man pludselig i en arbejdsmarkedslov har indføjet en skatte-teknisk proklamation, som har meget vidtgå-ende konsekvenser for skattelovgivningen på en række andre områder.

Jeg tror, folketinget gør det konservative folkeparti og fremskridtspartiet en vennetje-neste, hvis man stemmer dette ændringsfor-slag ned og overlader det til skatte- og af-giftsudvalget, som i forvejen har sådanne skatteforslag til behandling, at færdiggøre deres overvejelser herom. Der skal imidlertid ingen tvivl herske om, at også regeringen gerne vil løse problemerne med hensyn til sambeskatning.

Jeg vil gerne til hr. Melchior sige, at jeg er enig med hr. Melchior i beskrivelsen af for-ligsforhandlingernes forløb og give hr. Mel-chior ret i, at det kan give løfter for løsning af andre store og vigtige opgaver på arbejds-markedets område.

Til hr. Ole Henriksen vil jeg sige, at rege-ringen kan se mange positive intentioner og synspunkter udtrykt i socialistisk folkepartis

ændringsforslag. Imidlertid tror jeg, at en nærmere læsning af socialistisk folkepartis ændringsforslag i forhold til regeringens for-slag vil afsløre, at den reelle forskel mellem SFs forslag og regeringens forslag ikke er så stor, som man umiddelbart kunne få indtryk af. De to områder, hvor der især er tale om forskel, er for det første spørgsmålet om po-sitiv særbehandling – og dér har vi jo i fler-talsbetænkningen netop fået præciseret også regeringens vilje til at bruge muligheden for at iværksætte positive særforanstaltninger, så på dette spørgsmål skulle der ikke være no-gen reel uenighed mellem os – og for det an-det spørgsmålet om at indføre et nyt princip i dansk retspleje, nemlig omvendt bevisførel-se. Hvis man oversætter det til straffelovgiv-ningen, er det indførelse af princippet om, at et menneske er skyldigt, indtil det har bevist det modsatte – man er altså tyv, indtil man har kunnet dokumentere over for dommeren, at det er man ikke – i modsætning til det, der hidtil har været gældende dansk ret, nemlig at man var uskyldig, indtil det mod-satte var blevet bevist.

Jeg indrømmer gerne hr. Ole Henriksen, at man gennem dette forslag fra SFs side løser nogle problemer i forbindelse med dette for-slag, men samtidig tror jeg, man skaber nogle andre problemer, som det ville være betæn-keligt at skabe i denne forbindelse.

Jeg vil gerne i anledning af hr. Ole Hen-riksens kritiske bemærkninger om mit æn-dringsforslag til lovforslag nr. L 149 under-strege, at det, der sker med ændringsforsla-get, ikke er nogen svækkelse af beskyttelsen af den gravide kvindes stilling. Der er ingen sanktion knyttet til denne oplysningspligt over for arbejdsgiveren, men vi har på den anden side fundet det rimeligt og fornuftigt, som jeg også sagde det ved førstebehandlin-gen, at den gravide, når arbejdsgiveren nu ikke længere har mulighed for at afskedige den pågældende med henvisning til gravidit-eten, da i tide orienterer arbejdsgiveren om, hvornår man agter at holde sin barselferie.

Jeg kan besvare hr. Ole Henriksens direkte spørgsmål derhen, at den situation, hr. Ole Henriksen beskrev, ikke vil kunne medføre nogen form for sanktioner over for den kvin-delige lønmodtager. Hvis man pludselig f. eks. af helbredsmæssige grunde ændrer sine planer vedrørende afholdelse af barselferien,